

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-3417/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Šimića, predsjednika vijeća, Nevenke Baran, suca izvijestitelja i Davora Pustijanca, člana vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom REAL BEEF d.o.o., Zagreb, Horvaćanska cesta 21, OIB: 68924918423, kojeg zastupa punomoćnik Nikola Sluganović, odvjetnik u Zagrebu, Franje Dursta 10, odlučujući o žalbi dužnika protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1604/2025 od 24. srpnja 2025., u sjednici vijeća održanoj 16. rujna 2025.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba dužnika kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1604/2025 od 24. srpnja 2025.

Obrazloženje

1. Rješenjem označenim u izreci ovog rješenja prvostupanjski sud je odbio prijedlog dužnika Nova Mar d.o.o. za otvaranje predstečajnoga postupka. Tako je prvostupanjski sud riješio jer je sukladno odredbi članka 11. stavka 3. Stečajnog zakona („Narodne novine” broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24) utvrdio da kod dužnika ne postoji predstečajni razlog prijeteće nesposobnosti za plaćanje iz članka 4. stavka 1. Stečajnog zakona već stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje iz članka 6. stavka 1. i 2. tog Zakona budući da je dužnik na dan 22. srpnja 2025. (kada je podnio sudu prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka) imao evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju dužem od 120 dana; s obzirom na to da je dužnik imao evidentirane osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju dužem od 120 dana, Financijska agencija je po službenoj dužnosti prije dužnikova podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka podnijela zahtjev za provedbu skraćenog stečajnog postupka koji se vodi pred prvostupanjskim sudom pod poslovnim brojem St-1581/2025.

2. Protiv rješenja žalbu je podnio dužnik pobijajući ga zbog pogrešno odnosno nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede odredaba postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Obrazlažući žalbene razloge žalitelj u žalbi u bitnom navodi činjenice koje su, prema njemu, bitne za odluku. Tako dužnik ističe da je on 14. svibnja 2025. u predmetu poslovni broj St-1054/25 podnio uredan i

dopušten prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka, no taj je prijedlog odbijen zbog postojanja ranijeg, neurednog i nedopuštenog prijedloga za otvaranje stečaja (St-1021/25), a drugostupanjskom odlukom poslovni broj PŽ-2314/25 od 11. lipnja 2025. je potvrđeno odbacivanje čime je dužniku faktično onemogućeno korištenje instituta predstečaja u vrijeme dok je postojao samo predstečajni razlog (blokada kraća od 60 dana). U međuvremenu je protekao rok od 60 dana blokade i to isključivo zbog nezakonitih odluka u predmetu poslovni broj St-1054/25, a ne zbog pasivnosti dužnika. Žalitelj je 22. srpnja 2025. podnio novi prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka, no sud ga je odbio zbog proteka razdoblja od 60 dana od kada je dužnik u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje. Međutim, dužnik nije mogao znati da je 16. srpnja 2025. u predmetu St-1581/25 Financijska agencija podnijela zahtjev za provedbu skraćenog stečaja jer isto nije objavljeno na mrežnoj stranici e-oglasna ploča prvostupanjskog suda. Žalitelj smatra da je odbijanjem prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka zbog proteka razdoblja od 60 dana od kada je dužnik u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje bez uzimanja u obzir činjenice da je do istoga došlo isključivo zbog ranijeg onemogućavanja pristupa predstečajnom postupku poslovni broj St-1054/25 sud dužnika trajno onemogućio u korištenju instituta predstečaja. Time je počinjena povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku u vezi članka 10. Stečajnog zakona. Žalitelj se poziva na odredbe članka 16. stavka 2. i članka 29. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske te smatra da je u ovom predmetu protek roka iz članka 6. stavka 2. Stečajnog zakona rezultat isključivo nezakonitih odluka suda, a ne pasivnosti dužnika. Žalitelj predlaže da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak uz uputu za pravilnu primjenu članka 4. i 6. Stečajnog zakona te uz uvažavanje ustavnopravnih ograničenja primjene članka 6. stavka 2. Stečajnog zakona.

3. Žalba dužnika nije osnovana.

3.1. Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe članka 365. stavaka 1. i 2., te članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/03, 57/11, 25/13 i 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23) u vezi članka 10. Stečajnog zakona u granicama razloga određenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud donio pravilnu i zakonitu odluku.

4. Uvidom u spis proizlazi da je dužnik 22. srpnja 2025. podnio sudu prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka na propisanom obrascu. U tom prijedlogu dužnik je naveo da kod njega postoji predstečajni razlog prijeteće nesposobnosti za plaćanje zato što dužnik u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje kojeg vodi Financijska agencija ima „jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje koje je trebalo na temelju valjanih osnova za plaćanje, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih računa” (str. 2. spisa). Međutim, prvostupanjski je

sud po službenoj dužnosti u smislu odredbe članka 11. stavka 3. Stečajnog zakona utvrđivao činjenice koje su važne za predstečajni postupak, konkretno (ne)postojanje predstečajnog razloga prijeteće nesposobnosti za plaćanje, te je utvrdio da je dužnik na dan 22. srpnja 2025. (kada je dužnik podnio prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka) bio nesposoban za plaćanje jer je u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje kojeg vodi Financijska agencija ima jednu ili više neizvršenih osnova za plaćanje u razdoblju dužem od 60 dana čime je ostvaren stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje iz članka 6. stavka 1. i 2. Stečajnog zakona; štoviše, dužnik je navedenog dana imao evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u razdoblju dužem od 120 dana uslijed čega je Financijska agencija prije dužnikova podnošenja prijedloga za otvaranjem predstečajnog postupka podnijela sudu zahtjev za provedbu skraćenog stečajnog postupka (str. 17. spisa), a taj se postupak prema navodu prvostupanjskog suda vodi pred istim sudom pod poslovnim brojem St-1581/2025. Zbog toga, sud prvog stupnja je ocijenio da kod dužnika ne postoji predstečajni razlog prijeteće nesposobnosti za plaćanje iz članka 4. stavka 1. i 2. Stečajnog zakona nego stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje iz članka 6. stavka 1. i 2. Stečajnog zakona slijedom čega je donio pobijano rješenje.

5. Odredbom članka 4. stavka 1. Stečajnog zakona je propisano da se predstečajni postupak može otvarati ako sud utvrdi postojanje prijeteće nesposobnosti za plaćanje s time da prijeteća nesposobnost za plaćanje postoji ako predlagatelj učini vjerojatnim da dužnik svoje postojeće obveze neće moći ispuniti po dospijeću. Prema članku 4. stavku 2. Stečajnog zakona smatrat će se da postoji prijeteća nesposobnost za plaćanje ako u trenutku podnošenja prijedloga nisu nastale okolnosti zbog kojih se smatra da je dužnik postao trajnije nesposoban za plaćanje i ako, između ostalog, dužnik u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje koje je trebalo, na temelju valjanih osnova za plaćanje, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih računa.

5.1. Nadalje, člankom 6. stavkom 1. Stečajnog zakona je propisano da nesposobnost za plaćanje postoji ako dužnik ne može trajnije ispunjavati svoje dospjele novčane obveze s time da se prema stavku 2. istog članka Stečajnog zakona smatra da je dužnik nesposoban za plaćanje ako u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje u razdoblju dužem od 60 dana koje je trebalo, na temelju valjanih osnova za plaćanje, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih računa.

5.2. Prema tome, iz navedenih zakonskih odredbi proizlazi da predstečajni razlog prijeteće nesposobnosti za plaćanje postoji ako dužnik u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje u razdoblju kraćem od 60 dana budući da se u slučaju evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje u tom Očevidniku u razdoblju dužem od 60 dana više ne radi o predstečajnom razlogu prijeteće nesposobnosti za plaćanje nego o stečajnom razlogu nesposobnosti za plaćanje. Dakle, ako se radi o stečajnom razlogu nesposobnosti za plaćanje jer dužnik ne može trajnije ispunjavati svoje dospjele obveze, više se ne radi o predstečajnom

razlogu prijeteće nesposobnosti za plaćanje zbog kojeg se predstečajni postupak može otvoriti jer postojanje trajnije nesposobnosti za plaćanje isključuje postojanje tog predstečajnog razloga. Ovo stoga jer se prema članku 4. stavku 2. Stečajnog zakona smatra da prijeteća nesposobnost za plaćanje postoji ako nisu nastale okolnosti zbog kojih se smatra da je dužnik postao trajnije nesposoban za plaćanje (...) – dakle, argumentum a contrario, ako je dužnik postao trajnije nesposoban za plaćanje (a trajnija nesposobnost za plaćanje je u smislu članka 6. stavka 1. i 2. Stečajnog zakona da dužnik ne može trajnije ispunjavati svoje dospjele obveze i to, između ostalog, ako u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje ima jednu ili više neizvršenih osnova za plaćanje u razdoblju dužem od 60 dana) tada više ne postoji predstečajni razlog prijeteće nesposobnosti za plaćanje.

6. U konkretnom predmetu, sud prvog stupnja je pravilnom primjenom odredbe članka 11. stavka 3. Stečajnog zakona ispitivao (ne)postojanje predstečajnog razloga prijeteće nesposobnosti za plaćanje te je uvidom u Očevidnik neizvršenih osnova za plaćanje sa specifikacijom naplate od 24. srpnja 2025. (str. 15.-16. spisa) i u Zahtjev za provedbu skraćenoga stečajnog postupka od 17. srpnja 2025 (kojeg je sukladno odredbi članka 429. stavka 1. Stečajnog zakona sudu prvog stupnja podnijela Financijska agencija; str. 17. spisa) utvrdio da je dužnik na dan 16. srpnja 2025. imao u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekidnom razdoblju dužem od 120 dana te da ni na dan 24. srpnja 2025. (dan donošenja pobijanog rješenja) dužnik nije podmirio dospjele, u tom Očevidniku evidentirane, osnove za plaćanje jer je i tada u Očevidniku imao evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u ukupnom iznosu od 23.982,33 EUR i to još od 18. ožujka 2025. Uostalom, činjenicu da on ima u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u razdoblju dužem od 120 dana, žalitelj u žalbi ni ne osporava.

6.1. Prema tome, upravo zbog činjenice da je dužnik nesposoban za plaćanje jer ne može trajnije ispunjavati svoje dospjele novčane obveze jer je i na dan podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka 22. srpnja 2025. u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje imao evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u razdoblju dužem od 60 dana (štoviše, on je imao evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u razdoblju dužem od 120 dana uslijed čega je Financijska agencija ex offo podnijela zahtjev za provedbu skraćenog stečajnog postupka prije nego što je dužnik podnio prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka), to kod dužnika postoji stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje. Zbog toga, sud nad dužnikom ne može provoditi predstečajni postupak jer ne postoji predstečajni razlog prijeteće nesposobnosti za plaćanje iz članka 4. stavka 1. i 2. Stečajnog zakona uslijed čega je pobijanim rješenjem prvostupanjski sud pravilno odbio taj prijedlog.

7. Žalbeni navodi žalitelja koji ukazuju na postupanje suda u predmetu poslovni broj St-1054/25 nemaju nikakav utjecaj na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja jer je, kako to i sam žalitelj ukazuje u žalbi, taj postupak pravomoćno okončan odbacivanjem (ranijeg) prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka. Prema tome, budući da je u konkretnom predmetu sud prvog stupnja pravilno utvrdio da zbog postojanja stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje nije ispunjen

predstečajni razlog prijeteće nesposobnosti za plaćanje, to nije moguće provoditi predstečajni postupak.

8. Ovaj sud skreće pozornost prvostupanjskom sudu da je zbog toga što je Financijska agencija prije dužnikova podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka podnijela zahtjev za provedbu skraćenog stečajnog postupka, sud je dužnikov prijedlog trebao odbaciti kao nedopušten sukladno odredbi članka 15. stavka 3. Stečajnog zakona; ovo stoga jer je i skraćeni stečajni postupak pokrenut zahtjevom Financijske agencije stečajni postupak pa zbog toga nije dopušteno pokretanje predstečajnog postupka. Međutim, taj propust prvostupanjskog suda u konkretnom predmetu nije od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja budući da su za žalitelja pravne posljedice identične.

9. Slijedom navedenog, dužnikovu žalbu je valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje, a na temelju odredbe članka 380. točke 2. Zakona o parničnom postupku u vezi članka 10. Stečajnog zakona.

Zagreb, 16. rujna 2025.

Predsjednik vijeća
Željko Šimić

Broj zapisa: **9-3087c-01c9f**

Kontrolni broj: **0303b-217f5-336a3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Željko Šimić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.